

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 listopada 1965 r.

w sprawie gospodarki finansowej niektórych przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia.

Na podstawie §§ 55 i 56 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia dotyczą państwowych przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia, objętych planowaniem centralnym, wymienionych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o jednostkach nadrzędnych przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia, należy przez to rozumieć centrale zjednoczeń lub centrale przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia podległe bezpośrednio ministrom.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia tworzą i dysponują następującymi funduszami:

- 1) funduszem statutowym,
- 2) funduszem inwestycyjno-remontowym.

2. Przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia mogą również tworzyć i dysponować funduszem ryzyka i przecen, o którym mowa w § 19, oraz innymi funduszami na podstawie odrębnych przepisów.

§ 3. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia odzwierciedla wartość jego środków trwałych i obrotowych oraz zachodzące w nich zmiany.

§ 4. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia podlega zwiększeniu o:

- 1) wartość przejętych do eksploatacji zakończonych inwestycji,
- 2) wartość zakończonych remontów kapitalnych środków trwałych,
- 3) wartość nieodpłatnie przejętych środków trwałych,
- 4) kwotę umorzeń przekraczającą wartość zlikwidowanych środków trwałych,
- 5) odnośy z zysku, przeznaczone na pokrycie środków obrotowych,
- 6) dotacje jednostki nadrzędnej.

2. Fundusz statutowy ulega zmniejszeniu o:

- 1) kwotę okresowego umorzenia wartości środków trwałych,
- 2) wartość nieodpłatnie przekazanych środków trwałych,
- 3) nie umorzoną część wartości zlikwidowanych środków trwałych,
- 4) stratę nie pokrytą dotacją na straty lub dotacjami jednostki nadrzędnej,

5) nadwyżkę środków funduszu statutowego na początek roku, przekazaną na fundusz rezerwowy jednostki nadrzędnej lub na fundusz inwestycyjno-remontowy (§ 7).

3. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia może również ulegać zwiększeniu lub zmniejszeniu w razie przeszacowania środków trwałych i obrotowych na skutek urzędowej zmiany cen, jeżeli skutki przeszacowania środków obrotowych nie podlegają rozliczeniu w formie roznic budżetowych, oraz w innych wypadkach określonych przepisami szczególnymi.

4. Przez urzędowe zmiany cen, o których mowa w ust. 3, należy rozumieć zmiany cen zarządzone przez Radę Ministrów, Prezesa Państwowej Komisji Cen oraz właściwych ministrów działających w granicach posiadanych uprawnień do ustalania cen.

§ 5. W nowo powstałych przedsiębiorstwach zbytu i zaopatrzenia fundusz statutowy tworzy się z przydzielonych im w naturze środków trwałych i obrotowych oraz z dotacji z budżetu na nabycie lub wytworzenie tych środków.

§ 6. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia powinien równać się wartości netto posiadanych środków trwałych oraz wartości środków obrotowych w części podlegającej pokryciu funduszami własnymi w obrocie. Przez fundusze własne w obrocie należy rozumieć różnicę między funduszem statutowym a wartością netto środków trwałych.

2. Do środków obrotowych stanowiących podstawę do ustalania zapotrzebowania na fundusze własne w obrocie zaliczają się następujące składniki aktywów przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia: zapasy towarów, materiałów wraz z kosztami ich zakupu, zapasy produkcyjne oraz rozliczenia międzyokresowe, zwane dalej „zapasami”.

3. Zapasy, z wyjątkiem zapasów sezonowych i rezerw, pokrywane są w części funduszami własnymi w obrocie oraz w części kredytami bankowymi. Wysokość procentowego udziału pokrycia zapasów funduszami własnymi w obrocie ustala właściwy minister w uzgodnieniu z Ministrem Finansów. Procent ten może być zwiększony w razie przeznaczenia nadwyżki funduszu statutowego na finansowanie zapasów (§ 7 ust. 2).

4. Środki obrotowe nie podlegające pokryciu funduszami własnymi w obrocie, w tym całość zapasów sezonowych i rezerw, bank finansuje kredytem na zasadach ogólnych. Udzielając kredytu bank zmniejsza jego wysokość o występujące w przedsiębiorstwie zbytu i zaopatrzenia zobowiązania prawidłowe.

5. Do zobowiązań prawidłowych, o których mowa w ust. 4, zalicza się nie przeterminowane zobowiązania przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia, a w szczególności z tytułu:

- 1) plac,
- 2) rozliczeń międzyokresowych biernych,
- 3) rozliczeń za dostawy,
- 4) ubezpieczeń społecznych,
- 5) wpłat z zysku na rzecz jednostki nadrzędnej.

§ 7. 1. Jeżeli rzeczywisty stan funduszu statutowego przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia na początek roku jest większy od wartości ustalonej według zasad określonych w § 6, nadwyżkę przekazuje się na fundusz rezerwowy jednostki nadrzędnej.

2. Jednostka nadrzędna w porozumieniu z bankiem może wyrazić zgodę na pozostawienie nadwyżki na sfinansowanie wzrostu zapasów w roku bieżącym lub na przeniesienie jej na fundusz inwestycyjno-remontowy, o którym mowa w §§ 16—18.

3. Jeżeli rzeczywisty stan funduszu statutowego przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia na początek roku jest mniejszy od wartości ustalonej według zasad określonych w § 6, niedobór może być pokryty dotacją z funduszu rezerwowego jednostki nadrzędnej. Niedobór ten może być także przejściowo sfinansowany oprocentowaną lub bezprocentową pożyczką z funduszu rezerwowego jednostki nadrzędnej.

4. W razie niemożności pokrycia lub sfinansowania tego niedoboru z funduszu rezerwowego jednostki nadrzędnej, przedsiębiorstwo może wystąpić do banku o przejściowe sfinansowanie go kredytem bankowym.

§ 8. 1. Zysk przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia dzieli się na:

- 1) odpisy na fundusz zakładowy,
- 2) wpłatę na rzecz jednostki nadrzędnej,
- 3) odpisy na fundusz inwestycyjno-remontowy,
- 4) odpisy na uzupełnienie własnych środków obrotowych.

2. Odpisy na fundusz zakładowy są dokonywane w pierwszej kolejności; pozostały zysk dzielony jest na cele wymienione w ust. 1 pkt 2—4. Zasady tworzenia i wydatkowania funduszu zakładowego regulują odrębne przepisy.

3. Podziału osiągniętego zysku na wpłatę na rzecz jednostki nadrzędnej i na część pozostającą do dyspozycji przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia oraz podziału tej części na odpisy: na fundusz inwestycyjno-remontowy i na uzupełnienie własnych środków obrotowych — dokonuje się według norm, o których mowa w ust. 4.

4. Normy podziału zysku ustala jednostka nadrzędna przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia na okres co najmniej dwuletni z podziałem na poszczególne lata w stosunku procentowym do ogólnej kwoty zysku, zmniejszonego o odpisy na fundusz zakładowy.

§ 9. 1. Finansowanie wzrostu zapasów przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia — na zasadach określonych w §§ 6 i 7 — odbywa się bieżąco z części zysku przeznaczonej na ten cel, a pozostającej na rachunku rozliczeniowym przedsiębiorstwa.

2. Zwiększenie funduszu statutowego o wartość odpisów z zysku w części przeznaczonej na sfinansowanie wzrostu zapasów następuje raz na rok, na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego, w trakcie ostatecznych rozliczeń rocznych z tytułu podziału zysku.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia planowo deficytowe otrzymują od jednostek nadrzędnych na pokrycie strat dotacje w granicach określonych planem.

2. W razie przekroczenia przez przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia planowanej straty lub poniesienia straty zamiast planowanego zysku zarówno przy rozliczeniach okresowych, jak i przy ostatecznym rozliczeniu rocznym, jednostka nadrzędna może udzielić przedsiębiorstwu dodatkowej dotacji podmiotowej na straty lub może udzielić subwencji albo pożyczki zwrotnej z funduszu rezerwowego na pokrycie niedoboru środków obrotowych, powstałego wskutek ponadplanowej straty. Dotacje (subwencje) te lub pożyczki mogą być udzielane po uprzednim przeprowadzeniu szczegółowej analizy przyczyn powstawania strat ponadplanowych lub nieplanowanych oraz ustaleniu środków zmierzających do ich usunięcia.

3. Jeżeli faktyczna strata przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia przy rozliczeniach okresowych i rocznych kształtuje się poniżej straty planowanej, przedsiębiorstwo rozlicza otrzymane dotacje na straty na zasadach wynikających z odpowiedniego zastosowania przepisów § 12 w zakresie zwrotu dotacji oraz dodatkowego odpisu do jego dyspozycji

na fundusz inwestycyjno-remontowy i sfinansowanie wzrostu zapasów.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia planowo rentowne nie osiągnie zysku bądź poniesie stratę, nie dokonuje ono wpłat z zysku na rzecz jednostki nadrzędnej.

§ 11. Jeżeli w związku z niską rentownością przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia nie wyznaczono dla niego normy procentowej wpłaty z zysku, a osiągnęło ono zysk ponadplanowy — jednostka nadrzędna ustala dla takiego przedsiębiorstwa na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego normę procentową wpłaty z zysku ponadplanowego w wysokości nie niższej niż norma procentowa wpłaty z zysku do budżetu, wyznaczona dla jednostki nadrzędnej. Reszta zysku ponadplanowego zostaje przekazana na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia.

§ 12. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia planowało w danym roku stratę, a z rocznego zatwierdzonego sprawozdania finansowego wynika, że osiągnęło zysk — przedsiębiorstwo zwraca jednostce nadrzędnej otrzymaną dotację na pokrycie planowanej straty. Dla takiego przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia jednostka nadrzędna ustala dodatkowy odpis do jego dyspozycji na fundusz inwestycyjno-remontowy i sfinansowanie wzrostu zapasów — w procencie od kwoty poprawy wyniku; procent ten nie powinien być wyższy niż średni planowany procent zysku pozostawionego wszystkim przedsiębiorstwom zgrupowanym w jednostce nadrzędnej.

2. Pozostałą po dokonaniu dodatkowych odpisów na fundusz zakładowy, fundusz inwestycyjno-remontowy oraz na sfinansowanie wzrostu zapasów część zysku przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia przekazuje na rzecz jednostki nadrzędnej.

3. Jeżeli osiągnięty przez przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia zysk nie wystarcza na pokrycie dodatkowych odpisów, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo potrąca odpowiednią kwotę z dotacji na planowaną stratę, zwracanej jednostce nadrzędnej stosownie do postanowień ust. 1.

§ 13. Dla przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia planowo deficytowych oraz dla przedsiębiorstw, w których planowany zysk nie wystarcza na pokrycie potrzeb w zakresie funduszu zakładowego, wzrostu zapasów oraz w zakresie funduszu inwestycyjno-remontowego, jednostka nadrzędna przyznaje dotacje na te cele. Dotacje te jednostka nadrzędna ustala na okres co najmniej dwuletni z podziałem na poszczególne lata.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia dokonują wpłat z zysku na rachunek jednostki nadrzędnej.

2. Wpłaty z zysku dokonywane są przez przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia zaliczkowo na podstawie okresowych sprawozdań finansowych. Po zakończeniu roku wpłaty dokonywane są w sposób następujący:

- 1) wstępnie — na podstawie nie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego,
- 2) ostatecznie — na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.

§ 15. 1. Przed dokonaniem ostatecznego rozliczenia zysku podlega on weryfikacji w celu eliminowania:

- 1) zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa,
- 2) zysku nieprawidłowego.

2. Za zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia uważa się zysk osiągnięty m.in. w wyniku zmian cen, taryf i płac, stawek amortyzacyjnych,

ubezpieczeniowych, podatkowych, zmian metodologicznych i organizacyjnych.

3. Za nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy, np. wskutek niewłaściwych cen i taryf, niewykonywania remontów bieżących środków trwałych, nieuzasadnionego obniżenia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy.

4. Zysk nieprawidłowy oraz niezależny od działalności przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia podlega przekazaniu:

- 1) w wysokości 10% — na rachunek funduszu rezerwowego jednostki nadrzędnej, jeżeli zysk nieprawidłowy i niezależny od działalności przedsiębiorstwa został ujawniony przez samo przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia lub jego jednostkę nadrzędną, a w pozostałej wysokości — do budżetu,
- 2) w wysokości 100% — do budżetu, jeżeli zysk nieprawidłowy i niezależny od działalności przedsiębiorstwa został ujawniony przez organ kontroli zewnętrznej, banki, wydziały finansowe prezydiów rad narodowych.

5. Przepisy ust. 1—4 mają zastosowanie zarówno do przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia planowo rentownych, jak i odpowiednio do przedsiębiorstw planowo deficytowych.

§ 16. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia tworzy się z części odpisów amortyzacyjnych i części zysku, pozostawionych do dyspozycji przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia, oraz z wpływów z tytułu likwidacji lub sprzedaży środków trwałych produkcyjnych.

2. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego gromadzone są na odrębnym rachunku bankowym.

3. Na bankowy rachunek funduszu inwestycyjno-remontowego wpływają poza środkami, o których mowa w ust. 1, również dotacje jednostki nadrzędnej (§ 13), nadwyżki środków, o których mowa w § 7 ust. 2, oraz część pozostałościowego zysku, o którym mowa w § 11 i § 12 ust. 1.

4. Wysokość stawek amortyzacyjnych oraz zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych regulują odrębne przepisy.

5. Odpisy amortyzacyjne, naliczane przez przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia, dzielone są zgodnie z procentowymi normami podziału amortyzacji określonymi przez jednostkę nadrzędną na okres pięcioletni z podziałem na poszczególne lata:

- 1) na część podlegającą przekazaniu na fundusz inwestycyjno-remontowy,
- 2) na część podlegającą przekazaniu na rzecz jednostki nadrzędnej.

6. Jednostka nadrzędna ustala procentowe normy podziału amortyzacji, o których mowa w ust. 5, w ramach norm ustalonych dla niej przez Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz właściwym ministrem.

7. Część zysku przeznaczona, stosownie do zasad określonych w § 8 ust. 3 i ust. 4, na fundusz inwestycyjno-remontowy przekazywana jest na rachunek bankowy tego funduszu w ciągu roku zaliczkowo w terminach określonych dla przekazywania części zysku na rzecz jednostki nadrzędnej. Rozliczenie zaliczkowych wpłat zysku następuje na podstawie rocznego zatwierdzonego sprawozdania finansowego w trakcie ostatecznych rozliczeń rocznych z tytułu podziału zysku.

§ 17. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy przeznaczony jest na finansowanie remontów kapitalnych, nakładów na

produkcyjne inwestycje własne przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia oraz kosztów związanych z likwidacją lub sprzedażą środków trwałych produkcyjnych.

2. Na sfinansowanie własnych inwestycji produkcyjnych przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia, w tym również inwestycji szybko rentujących się, banki mogą udzielać kredytów na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Kredyty te spłacane są ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego.

3. Kredyt może być udzielany na wniosek przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia, jeżeli bank m.in. uzna, że inwestycja ta jest gospodarczo uzasadniona, a przedsiębiorstwo zapewnia zwrot kredytu. Jeżeli bank odmówi udzielenia kredytu dlatego, że przedsiębiorstwo zbytu i zaopatrzenia nie zapewnia jego zwrotu, kredyt może być udzielony przez bank na wniosek i za poręczeniem jednostki nadrzędnej.

4. Z funduszu inwestycyjno-remontowego mogą być również finansowane inne rodzaje remontów na podstawie odrębnych zarządzeń, wydawanych przez Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i właściwymi ministrami.

§ 18. Z uwzględnieniem przepisów §§ 16 i 17 zasady finansowania własnych inwestycji produkcyjnych przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia oraz ich kapitalnych remontów regulują odrębne przepisy.

§ 19. 1. Celem stworzenia źródła pokrywania strat, powstałych w przedsiębiorstwie zbytu i zaopatrzenia w związku z koniecznością dokonania uzasadnionych przecen posiadanych zapasów towarów, w przedsiębiorstwach tych może być tworzony, w ciężar ich kosztów lub w ciężar przysługujących im marż, fundusz ryzyka i przecen.

2. Decyzję o utworzeniu funduszu ryzyka i przecen oraz o zasadach i trybie gromadzenia i wydatkowania środków

funduszu wydaje na wniosek jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa zbytu i zaopatrzenia właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 20. Zasady opodatkowania przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia, stosowania systemu ujemnych i dodatnich różnic budżetowych, określania wysokości marż i prowizji oraz finansowania działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym regulują odrębne przepisy.

§ 21. 1. Centrale przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia, podległe bezpośrednio ministrom, utrzymujące się z narzutów na koszty zgrupowanych przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia, których dotyczy niniejsze zarządzenie — prowadzą swą gospodarkę finansową według zasad określonych w części I uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316).

2. Nadzorowane przez zjednoczenia centrale przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia, utrzymujące się z narzutów na koszty zgrupowanych przedsiębiorstw, gromadzą i gospodarują środkami na swe utrzymanie według zasad określonych w rozdziale 3 części I uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. Centrale określają wysokość wpłat na swe utrzymanie dla poszczególnych podległych im przedsiębiorstw zbytu i zaopatrzenia przez ustalenie procentowych wskaźników od planowanych kosztów własnych sprzedaży tych przedsiębiorstw — w ramach łącznego wskaźnika ustalonego dla centrali przez nadzorujące zjednoczenie.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 listopada 1965 r. (poz. 366).

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW ZBYTU I ZAOPATRZENIA I ICH JEDNOSTEK NADRZĘDNYCH, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PRZEPISY ZARZĄDZENIA

Lp.	Przedsiębiorstwa i centrale	Jednostka nadrzędna
	<i>I. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego:</i>	
1	Rejonowe oddziały Centrali Zbytu Stali „Centrostal”	Zjednoczenie Hutnictwa Żelaza i Stali
2	Rejonowe zbiornice złomu i zakłady przerobu złomu Centrali Gospodarki Żłomem „Centrozłom”	Zjednoczenie Hutnictwa Żelaza i Stali
3	Centrala Zaopatrzenia Hutnictwa	Zjednoczenie Hutnictwa Żelaza i Stali
4	Centrala Handlowa Metali Nieżelaznych	Zjednoczenie Górniczo-Hutnicze Metali Nieżelaznych
5	Przedsiębiorstwo Projektowania i Dostaw Kompletnych Obiektów Przemysłowych	Zjednoczenie Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych
6	Przedsiębiorstwo Dostaw Maszyn i Urządzeń Budowlanych „Bumex”	Zjednoczenie Przemysłu Maszyn Budowlanych
7	Biuro Sprzedaży Artykułów Ściernych	Zjednoczenie Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi
8	Branżowa Hurtownia Narzędzi	Zjednoczenie Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi
9	Biuro Zbytu Obrabiarek i Narzędzi	Zjednoczenie Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi
10	Przedsiębiorstwa handlu sprzętem rolniczym Centrali Handlowej Sprzętu Rolniczego	Zjednoczenie Przemysłu Ciągników i Maszyn Rolniczych
11	Biuro Zbytu Przemysłu Motoryzacyjnego „Bhamet”	Zjednoczenie Przemysłu Motoryzacyjnego

Lp.	Przedsiębiorstwa i centrale	Jednostka nadrzędna
12	Biuro Zbytu Łozysk Toczyńskich	Zjednoczenie Przemysłu Precyzyjnego
13	Biuro Zbytu Sprzętu Pomiarowo-Kontrolnego	Zjednoczenie Przemysłu Automatyki i Aparatury Pomiarowej
14	Centrala Handlowa Przemysłu Wyrobów Metalowych	Zjednoczenie Przemysłu Wyrobów Metalowych
15	Biuro Sprzedaży Wyrobów Odlewniczych „Centrodlew”	Zjednoczenie Przemysłu Wyrobów Odlewniczych
16	Biuro Sprzedaży Maszyn i Aparatów Elektrycznych	Zjednoczenie Przemysłu Maszyn i Aparatów Elektrycznych
17	„Centrokabel” Biuro Sprzedaży Kabli i Przewodów	Zjednoczenie Przemysłu Kabli i Sprzętu Elektrotechnicznego
18	„Elektrosprzet” Biuro Sprzedaży Sprzętu i Porcelany Elektrotechnicznej	Zjednoczenie Przemysłu Kabli i Sprzętu Elektrotechnicznego
19	Biuro Zbytu Sprzętu Teleradiotechnicznego „Unizet”	Zjednoczenie Przemysłu Elektronicznego i Teletechnicznego
20	Hurtownie artykułów metalowych, elektrotechnicznych, instalacyjno-sanitarnych	Centrala Handlowa Artykułów Metalowych i Elektrotechnicznych „Elmet” podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Ciężkiego
<i>II. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego:</i>		
1	Wojewódzkie hurtownie wyrobów przemysłu chemicznego	Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego „Chemia” w Warszawie
2	Przedsiębiorstwa obrotu produktami naftowymi „CPN”	Centrala Produktów Naftowych „CPN” w Warszawie
3	i Przedsiębiorstwo Eksploatacji Cystern w Warszawie	Centrala Produktów Naftowych „CPN” w Warszawie
4	Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągu Naftowego „Przyjaźń” Biuro Projektów CPN „Naftoprojekt”	Centrala Produktów Naftowych „CPN” w Warszawie
<i>III. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego:</i>		
1	Przedsiębiorstwa zbytu artykułów, (tkanin) technicznych „Technozbyt”	Centrala Zbytu Artykułów Technicznych „Technozbyt” podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Lekkiego
2	Przedsiębiorstwa obrotu surowcami włókienniczymi i skórzanymi oraz Portowa Składnica Surowców Skórzanych	Centrala Surowców Włókienniczych i Skórzanych w Łodzi podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Lekkiego
3	Składnice zaopatrzenia przemysłu odzieżowego	Zjednoczenie Przemysłu Odzieżowego
4	Centralny Magazyn Zaopatrzenia Przemysłu Obuwniczego	Zjednoczenie Przemysłu Skórzanego w Łodzi
<i>IV. Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:</i>		
1	Biura zbytu drewna	Centrala Zbytu Drewna w Warszawie podlega bezpośrednio Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego
<i>V. Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej:</i>		
1	Biuro Zbytu Surowic i Szczepionek Warszawa	Zjednoczenie Wytwórni Surowic i Szczepionek „Biomed”
<i>VI. Ministerstwo Kultury i Sztuki:</i>		
1	Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Poligraficznego „Technograf”	Zjednoczenie Przemysłu Graficznego

Lp.	Przedsiębiorstwa i centrale	Jednostka nadziedzna
1	<p style="text-align: center;"><i>VII. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:</i></p> <p>Wojewódzkie centrale materiałów budowlanych</p>	Centrala Materiałów Budowlanych w Warszawie podległa bezpośrednio Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
1	<p style="text-align: center;"><i>VIII. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych:</i></p> <p>Państwowe przedsiębiorstwa handlu sprzętem pożarniczym i ochronnym</p>	Centrala Sprzętu Pożarniczego i Ochronnego „Cenpo” w Warszawie podległa bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych
1	<p style="text-align: center;"><i>IX. Ministerstwo Rolnictwa:</i></p> <p>Przedsiębiorstwa zaopatrzenia weterynaryjno-zootechnicznego</p>	Zjednoczenie Przemysłu Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego
2	Przedsiębiorstwa obrotu zwierzętami hodowlanymi	Zjednoczenie Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi
3	Okręgowe centrale nasiennictwa i szkółkarstwa	Zjednoczenie Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa
4	Wojewódzkie przedsiębiorstwa nasienne	Zjednoczenie Hodowli Roślin i Nasiennictwa